

**СТЕНОГРАМА ОТ ДЕБАТИТЕ ПО ДОПЪЛНИТЕЛНА ТОЧКА 41 ОТ
ДНЕВНИЯ РЕД НА ЗАСЕДАНИЕТО НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН
СЪВЕТ
ПРОВЕДЕНО НА 26 ЮЛИ 2012 Г.**

БОЖИДАР СУКНАРОВ: Точка 41 от допълнителните, която ще докладва председателят на комисията г-н Пламен Стоилов, по изпълнение на мерките. Заповядайте.

ПЛАМЕН СТОИЛОВ: Уважаеми колеги, на 23.07.2012 г. във ВСС е постъпило писмо от административния ръководител на СГС. Тъй като писмото е разпределено на Комисията по наблюдение на хода на делата с обществен интерес сметнах, че е мое задължение да ви запозная с него, но ще акцентирам само на някои по-съществени моменти.

В документа се отбелязва, че е извършена проверка, която е констатирала следното. В книгата за открити заседания на делата Наказателно отделение, 12 състав с председател съдия Мирослава Стефанова Тодорова е проверено н.о.х.д № 63/2005 г. Присъдата по това дело е постановена на 04.12.2006 г. Към 19.07.2012 г., в графата „дата на предаване на делото“ в канцеларията няма какво и да било отбелязване. Административният ръководител е установил, че към момента на проверката, делото, заедно с мотивите, не е било предадено в канцеларията на деловодството. В писмото се посочва, че в обвинителния акт има два пункта на обвинение. По единия от пунктовете с инкриминиран период, приключващ на 26.07.1999 г.,

съгласно правилата за давността, абсолютната давност е изтекла в началото на 2007 г. По втория инкриминиран период, приключващ на 16.12.1998 г., абсолютната давност е изтекла през м. юни 2006 г. В писмото се съобщава и за проверка по н.о.х.д. № 2055/2005 г. Това е едно от 99 дела, поради което заради забавяне на мотивите по д.д. № 9/2011 г. на съдия Мирослава Тодорова е наложено дисциплинарно наказание от ВСС по чл. 308, ал. 1, т. 3 от ЗСВ. – намаляване на трудовото ѝ възнаграждение с 15% за срок от две години. Въпреки това, по време на проверката е установено, че към 20.07.2012 г., повече от една година, мотивите към делото все още не са предадени в деловодството на съда. Междувременно е изтекла и абсолютната погасителна давност за търсене на наказателна отговорност на подсъдимото лице. Предметът на делото е престъпление по чл. 219 от НК за нанесени щети в размер на 543 милиона и 500 хиляди лева. В писмото се сочи, че във връзка с така постановената присъда е подаден протест от прокурор пред СГП. Протестът обаче липсва по делото. И на трето място, е проверено н.о.х.д. № 681/2004 г., по което е постановена присъда № 37/18.07.2007 г. и докладчик по него е била съдия Мирослава Тодорова.

Установява се, че с Решение № 272/13.07.2013 г. по описа на Апелативен съд – София по въззивно н.о.х.д. № 362/2012 г. съдът е оставил без наказание подсъдимите, като е приложил Законът за давността.

Това, колеги, са фактите, в резултат на което предлагам ВСС да вземе решение:

1. Извлечение от протокола от заседанието на ВСС в тази му част, ведно с цитираните от мен материали, да се изпратят на главния прокурор, по компетентност.

2. Да се изпратят за сведение, също така на министъра на правосъдието и председателя на ВКС.

3. Горепосочените материали да бъдат качени на интернет страницата на ВСС.

Освен това, предлагам тези материали да бъдат изпратени до всички медии.

Колеги, аз ви запознах с това, което е постъпило. Бяхме длъжни да се запознаем и да обсъдим тази информация. Ако има изказвания...

БОЖИДАР СУКНАРОВ: Тази информация ние получихме. Някой ще вземе ли отношение.

Г-н Колев.

ИВАН КОЛЕВ: Благодаря. Колеги, всички сме запознати какво последва от нашето решение, с което ние си изпълнихме служебните задължения, така както ги предвижда ЗСВ. Видяхте колко бяхме обругавани, колко кал се хвърли по наш адрес. Включително беше намесена и комисията към Европейския парламент, която отговаряше и която наблюдава напредъка на България по механизма за сътрудничество и проверка и влезе в нейния доклад този случай. Аз смятам, че ние не можем да си заравяме главата в пясъка и да не вземем отношение и по този доклад, тъй като той вече излезе, обсъждаше се, дори имаше вот на недоверие в Парламента, а ние не сме взели никакво отношение относно него.

Аз се запознах подробно с доклада и от всичките критики, които има към България, освен за случая „Мирослава Тодорова“, единственото, което намирам като критично е, че атестиранията, повишенията и назначенията в съдебната система/цитирам/ „все още не са прозрачни и не се извършват въз основа на обективни

критерии основани на заслуги". Не знам от къде се вади това заключение или по-точно на всички ни е известно от къде, тъй като още от първия ден на нашия ВСС работим в една враждебна среда, по понятни причини, поради обстоятелството, че хората, които искат да владеят съдебната система и да ръководят същата, не можах да вкарат техни представители във ВСС и впоследствие когато искаха да минават техните фаворити за назначаване, ние не се поддадохме на това нещо.

В критиките, които се отправят към ВСС по медиите и директно срещу нас, аз проверих всички тези, и когато накрая ги обобщих установих, че срещу ВСС единствено се говори само в три насоки.

Първият случай, е случаят „Красьо“. Какъв беше този случай? При него ние уведомихме обществеността, че има хора извън съдебната система, които ходят и обещаваат „светло бъдеще“ на наши колеги магистрати, като ги заблуждават, че могат да помогнат при кадрването във ВСС. Ние казахме, че това не може да стане при този състав на ВСС, сигнализирахме колегите да не се поддават на такива манипулации и изрично доказахме с последващата си дейност, че ние избирахме при кадровото израстване само тези хора, които имаха лични професионални и делови качества и отговаряха на законовите изисквания. Сами разбирате, че по този начин ние си създадохме много врагове, знаете какво се раздуха тогава по медиите. ВСС беше единственият орган в страната, който може да се каже, че си изчисти къщичката във всяко едно отношение, като за съжаление покрай сухото изгоря и мокрото. И аз лично смятам, че двамата наши колеги, които бяха от ВСС, така си заминаха, без да имат някакво отношение по кадрването и без да са замесени в отношения със съответното

лице. Няма да се спирам повече на този въпрос, но от там нататък, ние дадохме ясен сигнал на обществото, че ние няма да допуснем да ни се месят не само външни фактори и външни лица, но и тези от съдебната система, които искат да прокарат някакви техни фаворити и заради това срещу нас започна една открита война.

Какъв е вторият случай, за който се упреква този ВСС? Вторият случай беше за случая „Приморско“. Там пък въобще не ми е ясно лично на мен за какво точно става дума. Първо, тези действия са извършени много преди формирането на този ВСС, след това, когато се появи в обществото и когато беше запознато, по медиите се появи някакъв такъв случай ВСС реагира, но в последствие се оказа, че ние неправилно сме реагирали. Наказали сме едни лица, които не е имало основание да накажем и заради това единствено ние трябва да си носим нашата отговорност и нашата морална вина, а не за нещо друго, което не мога да разбера какво ни се вменява като вина по този случай.

Какво се говори и как бяха заблудени и хората от Европейската комисия за това, че назначенията във ВСС не са прозрачни. Кое не е прозрачно? Ние сме единственият ВСС, на който всички заседания директно се предават и могат да се видят както от представители на медиите, така и от всеки гражданин, който поиска да наблюдава тези наши назначения. За какви критерии говорим? Единствените случаи, в които сме упрекувани, че нямаме ясни критерии и не са били прозрачни са два. Става дума за административните ръководители на Софийския апелативен съд и Софийския градски съд. Защо такъв вой се вдигна там? Това бяха най-прозрачните избори, защото знаете, че нямаше по един кандидат, а бяха по трима-четирима кандидати, дори доколкото си спомням на един от изборите присъства и представител на

Европейската комисия, който стоеше в залата и наблюдаваше как се извършва този избор. Пишат по медиите, че неясни са критериите, по които сме избрали тези хора. Какви по-ясни критерии, като изрично го заявихме тогава и в залата – ние искаме промяна в тези два съда. Защо искахме промяна? Защото, знаете, че усилено се говореше, че Апелативният съд при неговото управление има намеса на една адвокатска кантора, а за двата съда се говореше, че има съдии, които въобще не ходят на работа, или по-точно ходят, само когато имат заседание. Заседанията, в тези съдилища започват със закъснение от 1-2 часа и повече. Също така, както знаете, се говореше, че решенията по делата продължават доста време по години след тяхното разглеждане, а както се установи в последствие и както се оказа вярно е, че някои от съдиите дълъг, продължителен период от време не си пишат делата. Ние точно заради това искахме промяна и когато избрахме председател на Апелативен съд, който отиде да въведе ред, същото го направихме и в Градския съд. Критерият беше същият – да се разбие този модел, който е в Градския съд и да отиде човек, който не е ангажиран с групите, които има в този съд. Това бяха нашите критерии, по-ясни критерии аз не виждам. Да, обаче това не се хареса на тези хора, които искаха да запазят статуквото, които искаха да си ходят на работа, когато искат, които искаха да си пишат делата, когато искат и никой да не им търси отговорност.

Аз смятам, че ние трябва да се гордеем в цялата си 5-годишна дейност за това, което направихме като кадрова политика – най-вече, че не допуснахме външни лица да ни се месят и ние се съобразявахме само и единствено с деловите и професионални качества на хората, които избирахме. Много смешно ми беше, бих казал и трагично, когато прочетох някакъв пасквил, където се

пишеше, че по същия начин не били ясни критериите, по които сме избирали административни ръководители и видях, че се е подписал административен ръководител, който ние сме избрали! Аз, колеги, ако съм на негово място, първата ми работа, ако смятам, че не съм избран от този ВСС заради моите лични, делови и професионални качества, заради това, че аз съм компетентен да ръководя дадена структура в съдебната система, аз тогава бих си подал оставката и ще напиша изрично защо си подавам оставката. Кой хора съм ползвал от ВСС или какво съм ползвал, за да бъде избран по някакви други начини. Нека да знае обществото и да се даде възможност на следващия ВСС, на мястото на този човек, който смята, че така сме го избрали, да бъде избран по-подходящ кандидат. В противен случай, нека да бъдат така добри тези, които се подписват по тези неща, да изпратят едно писмо и да кажат кой ги е накарал и коя е причината поради която те се подписват да говорят за нашата кадрова политика.

Другият случай, който много нашумя и който беше отбелязан в доклада, това беше случая „Мирослава Тодорова” и за който напоследък толкова много се говори и се искат нашите оставки и т.н. Какво се случи? През 2011 г. с решение на д.д.№ 9 съдия Мирослава Тодорова беше наказана от ВСС за просрочването на множество наказателни дела, с намаляване на трудовото ѝ възнаграждение за определен период от време. Независимо от това наказание, същата не взе мерки да подобри работата си и отново не написа мотивите си към някои от постановените от нея присъди.

В началото на 2012 г. в българските медии се изнесоха данни за няколко наказателни дела, по които съдия Мирослава Тодорова за значителни периоди от време не е написала мотивите

към присъдите, с което съществено е нарушила служебните си задължения. Въз основа на тези публикации ВСС се самосезира и извърши проверка, при което се установи, че изнесеното отговаря на истината. Поради това, с решение от 01.03.2012 г., на основание чл. 316, ал. 2 от ЗСВ, беше образувано дисциплинарно производство. Въз основа на тези констатации ВСС взе решение на 12 юли 2012 г. да наложи на съдия Тодорова, наказание по чл. 308, ал.1, т. 6 от ЗСВ – дисциплинарно освобождаване от длъжност.

През предходната седмица, отново с решение на Софийския апелативен съд по внохд № 362/2012 г. бе прекратено по давност решеното от нея нохд № 681/2004 г. за данъчна измама в особено големи размери. Тодорова се е произнесла с присъда от 18 юли 2007 г., но не е написала мотивите по делото до м. април 2012 г. По този начин отново е избегната възможността да се търси наказателна отговорност от виновните лица.

Какво последва? На 13 юли беше организиран протест на съдии, адвокати/забележете, хората, които би трябвало да защитават интересите на гражданите и да искат по-бързо правосъдие/, НПО и граждани пред ВСС против това уволнение. Мотивите на протестиращите бяха, че се касае за политическо уволнение, тъй като съдия Тодорова е председател на Съюза на съдиите в България и се противопоставяла на критиките на министър Цветан Цветанов против съдебната власт. По този начин съдебната система и нейният ръководен орган - ВСС, бяха вкарани в някакви политически интриги, които нямат нищо общо с тяхната дейност. Възниква въпросът кой разработи този сценарий и каква беше неговата цел, дали не се преследваше възможността да не се търси дисциплинарна отговорност от тези магистрати, които не изпълняват служебните си задължения, и заради които не е

затворена Глава 24, дали не се цели да не се задават основателни въпроси към Мирослава Тодорова защо не е написала мотивите точно по тези дела! Защо е допуснато да изтече предвидената в закона давност и в чии интереси е това! Как така е решила и е написала присъдите и решенията по толкова много други дела, които е разгледала след посочените в дисциплинарните решения на ВСС, а точно тях е задържала до изтичане на давността! Какви са били мотивите ѝ за това! Как повечето съдии от Наказателното отделение на Софийски градски съд независимо, че са разгледали много повече дела от нея за този период от 2005 г. досега са успели да си напишат в срок съдебните актове, а тя ги е задържала за такъв голям период от време, и т.н. На мен ми беше предадено тук от колеги нещо, което са изпратили на медиите, което не е било публикувано, аз тъй като съм съгласен с голяма част от него ще го оглася. В същото време обаче, както в обществото, така и сред самата съдийска гилдия се заговори за съвсем други подбуди, довели до този протест. Имаше дори слухове, че известна адвокатска кантора, заедно с ръководството на ССБ - Съюза на съдиите в България и още 5-6 неправителствени организации са взели участие в организирането на този протест, тъй като искат да доминират в процеса на кадрване в съдебната система. Забелязано е било, че в случаите, когато исканията за издигане на техните фаворити не бъдат удовлетворени, веднага се атакува Висшия съдебен съвет, както в страната, така и пред европейската общност. Заговори се и това, че Съюзът на съдиите в България и тези НПО-та се спонсорира от едни и същи източници и се разпределят значителни по размер средства. Тези средства от своя страна са разпределяни между определени техни членове, по най-различни поводи - командировки в страната и чужбина, писане на

проекто-закони, доклади, обучения и под други форми. В тази връзка аз лично мога да посоча, че само през месец януари 2012 г. Съюзът на съдиите в България е получил от една чужда държава сумата 420 000 лв. Оттук възникват следните въпроси, които трябва да бъдат изяснени на обществото, за да има пълна прозрачност в дейността на неправителствените организации, които имат отношение към дейността на съдебната система и в частност към ВСС, за да се избегнат всякакви спекулации по техни адрес.

Първо - кой осигурява средствата за дейността на Съюза на съдиите в България и подкрепящите го НПО-та. Едни и същи ли са източниците?

Второ - да се публикуват данни за получените и изразходвани парични средства и материални придобивки в последните 10 години от тях?

Трето - каква е ролята на съдия Мирослава Тодорова като председател на Съюза на съдиите в България при разпределянето и усвояването на тези средства?

Четвърто - кои журналисти и кои медии са получавали средства под каквато и да е форма от тези организации - Съюза на съдиите в България и посочените НПО-та?

Пето - какви са последиците от ненаписването в срок на мотивите по всички тези дела, които съдия Тодорова е просрочила и кой ще плаща ако България бъде осъдена по тях за бавно правосъдие?

Шесто - какви обезщетения плаща България всяка година по Закона за отговорността на държавата и по решенията на Европейския съд за правата на човека в последните 10 години, тъй като ние имаме само от 2005 г., ВСС които е платил, около 13

милиона лева, които сме платили именно за осъждането на България по Закона за отговорността на държавата.

Седмо - каква е членската маса на Съюза на съдиите в България, посочените НПО-та и каква част от обществото представляват?

Осмо - колко и кои са членовете и служителите на тези организации и заемат ли те някакви длъжности в държавната администрация или във фирми с преобладаващо държавно участие?

Девето - има ли в управителните им съвети съпруги или съпрузи на еврочиновници, наблюдаващи съдебната реформа?

Десето - какви са преките контакти на управлението на тези НПО-та с европейските институции. По каква линия и по какъв механизъм се осъществяват тези контакти?

Тези въпроси трябва да намерят отговори, защото в противен случай в обществото остава една голяма неяснота, относно подбудите за защита на един съдия, който е извършил толкова тежки нарушения на служебните си задължения. Ще остане иначе усещането за мирис на пари, и то много пари, които трябва да бъдат разпределяни между една група от хора, която иска, както се говори, да яхне съдебната система.

Накрая, колеги, искам да предложа копия от решенията на дисциплинарните състави по дисциплинарно дело № 9/2011 г. и № 3/2012 г. да бъдат изпратени на Президента на Република България, Министър-председателя на Република България и Председателя на Народното събрание на Република България. Аз лично имам чувството, че и аз съм отговорен, че допуснахме Президентът на Република България, институцията, която следва да пази държавността в страната, да се изкаже против Висшия

съдебен съвет, без да е запознат с решението, което коментира, и за което дава оценка, както той казва: "Твърдя, че уволнението на Тодорова от ВСС е необективно, необосновано, непрозрачно и не мъдро". Моето мнение е, че разпоредбата на чл. 313, ал. 3 ЗСВ има за цел да бъде запазен авторитетът на магистрата, който е привлечен към дисциплинарна отговорност. В настоящия случай вече почти всичко е казано по медиите за допуснатите нарушения на служебните задължения от съдия Тодорова и не виждам какво има повече да се крие! Освен това смятам, че в случая се касае за защита на националните интереси на страната, които следва да имат приоритет пред личните такива. Аз внимателно четох чл. 313 и там в него, колеги, поне според мен е казано - до влизане в сила на заповедта и решението на налагането на дисциплинарните наказания не могат да се разгласяват факти и обстоятелства във връзка с дисциплинарното производство. Ние няма да разгласяваме тези факти и обстоятелства, не ги разгласяваме пред обществото, ние ги изпращаме на отговорните институции, които правят държавната политика, които отговарят за суверенитета на държавата, и аз лично смятам, че ако трябва, може и по секретната поща да бъдат изпратени тези наши решения и не виждам с какво ще нарушим закона, а също още повече пък да попречим на нормалното разглеждане на административните производства във Върховния административен съд, но именно в тази връзка бих искал да чуя вашето мнение, за да може да вземем едно адекватно решение, после да не бъдем упрекнати пък, че действително сме нарушили закона. Но това е моето мнение. Благодаря ви за вниманието.

ВЕЛЪО ВЕЛЕВ: Да се изпрати и на Европейския съюз!

БОЖИДАР СУКНАРОВ: Други становища?

Г-н Стоилов.

ПЛАМЕН СТОИЛОВ: Колеги, аз прочетох информацията, която постъпи във Висшия съдебен съвет, но мисля, че трябва да изкажа и някакво становище по конкретния въпрос. Когато влизаме в остри спорове и дискусии по въпроса за това какви са мотивите на ВСС да накаже един магистрат-общественик, винаги във всички случаи се избягва един изключително важен, основен въпрос. Той е съвсем простиък въпрос, който си задават всички обикновени хора - от системните откази от правосъдие, които са констатирани при колежката са се възползвали само и единствено извършителите на тежки престъпления, включително на отвратителни криминални престъпления! Никой друг! Ако в един такъв конкретен случай се беше възползвал един пострадад човечец от престъплението, аз пръв щях да вдигна ръка за оневиняването на такъв магистрат. Но няма такова нещо, колеги! Даже някои от тези подсъдими, които са амнистирани по този начин, след това са продължили да извършват тежки криминални престъпления, включително и от същия вид! Е, при това положение, аз бих попитал колегите съдии, магистрати, които призовават ВСС да се засрами и да подаде оставка - кой точно трябва да се засрами и да подаде оставка!!! Ако аз като магистрат съм извършил подобни действия, ще се засрамя, ще си подам оставка, а трябва да се засрамят и тези, които ме подкрепят, но в конкретния случай аз не виждам защо трябва на 360 градуса да се обръща истината и да се говорят неща, които противоречат на елементарната човешка логика и справедливост!

Сега, по отношение на наложеното наказание. Твърди се, че наложеното наказание е несъразмерно тежко, поради което се обвинява Висшият съдебен съвет в поддаване на политически натиск. Да, Висшият съдебен съвет от първия ден на своето

съществуване е подложен на изключително тежък натиск от много посоки. Аз няма да се спирам подробно, защото всички, които се очевидци на тези събития знаят за какво става дума, но аз питам - качеството на съдия Тодорова като обществена фигура създава ли имунитет срещу дисциплинарно наказание и трябва ли за един магистрат да се създава персонално законодателство, защото чувам, че трябвало да се промени закона, че трябвало да се изслушват магистратите, преди да им се наложи наказание от ВСС! Нека да се изслушват, нямам нищо против! Нека да стане такъв закона, ние и следващият ВСС ще го спазим!

И последен въпрос - говори се за борба за независимост на съдебната система. Искам да напомня на тези "борци за независимост", че Висшият съдебен съвет е държавен орган, който е автономен и независим, но въпреки това върху него се оказва брутален натиск, както от групи съдии, така от неправителствени организации. По отношение на нашата дейност се изказват категорични некомпетентни становища, включително и от държавни институции, и въпреки този натиск Висшият съдебен съвет е вземал автономно решенията си и винаги ги е обяснявал пред обществото. Това, че някой не желае да ни чуе, е отделен въпрос. Но все пак, за каква независимост става въпрос - аз искам да изразя огромното си уважение към огромния брой скромни, всеотдайни, изключително компетентни съдии в страната, които аз лично познавам, много голяма част от тях, те извършват своята трудна, благородна дейност, често пъти свързана с лични рискове, извършват я тихо, ежедневно, при много тежки условия. Така, че моите уважения към тези колеги! Но една малка част от колеги съдии, с елитарно мислене смятат, че трябва да се проведе такава съдебна реформа, която да им даде право сами да се предлагат, сами да се избират,

сами да се награждават, сами да се уволняват, сами да се възнаграждават, може би да си определят и заплатите!!! Това би било чудесно, ако те сами плащаха заплатите си, но тогава когато данъкоплатеца плаща нашите заплати, ние сме длъжни по някакъв начин да се отчитаме пред него и да даваме обяснения на постъпките си! Аз мисля, че това нещо не може да бъде избегнато и никога една такава реформа няма да успее и поне обществото никога няма да я приеме! Това е, което исках да кажа.

БОЖИДАР СУКНАРОВ: Благодаря. Някой друг има ли да вземе отношение?

Г-н Стоянов.

ПЕТЪР СТОЯНОВ: Благодаря Ви, г-н Сукнаров. Аз мисля, че г-н Пламен Стоилов допусна една неяснота и когато се чете протокола хората ще останат с впечатление, че действително привлечените към дисциплинарна отговорност не се изслушват. Как да не се изслушват, като закона изрично изисква да бъдат изслушани от административно-наказващия орган, когато това е административния ръководител или от дисциплинарния състав към Висшия съдебен съвет, когато наказващ е ВСС! И ако това не е сторено, това е абсолютно основание за отмяна на съответната заповед или решение, без да се разглежда делото по същество, казва закона. Така, че г-н Стоилов се изрази по начин, по който остана впечатлението у мен, че не се изслушват. Това е нещото, което искам да поправам. Няма досега неизслушан магистрат, да му е наложено дисциплинарно наказание, освен ако той изрично не е заявил това или е пратил само свои представител - процесуален.

Другото нещо, по което искам да взема отношение по предложението на г-н Колев, за изпращане на материалите по двете дела на президента, и на премиера, и на председателя на

Народното събрание. Колеги, текста казва: " не могат да бъдат разпространявани факти и обстоятелства". Разпространявани. /намесва се Божидар Сукнаров - разгласявани!/ Петър Стоянов - разгласявани, т.е. /Момент пак да отворя текста/ При нас остава единствено и само да тълкуваме какво значи разгласяване на факти и обстоятелства. Според мен буквалното тълкуване на текста, разгласяването би означавало публикуването на тези факти и обстоятелства в медии, в интернет-страницата и т.н. Все пак законът е определил един кръг от лица, които следва да са запознати с тези факти. И е ли научаването на тези факти и обстоятелства на хора, които са извън този кръг на лица, не е разгласяване, а от друга страна, като погледнеш текста на чл. 64 от ЗСВ казва: "съдебните актове", нашето не е съдебен акт, но съдебните актове се, момент точно да цитирам, се публикуват мисля беше текста, но нека да бъда точен: "се публикуват незабавно, след постановяването на интернет-страницата на съответния съд, при спазване на изискванията на Закона за личните данни и Закона за класифицираната информация". Какво значи това - да речем днес или утре се произнесе 3-членния състав на Върховния административен съд по жалба, той ще публикува своето решение. С публикуването на това решение той ще изложи и обстоятелства, и факти, на които той е стъпил. И все пак, аз съм обаче притеснен да ги изпратим -дали тези държавни ръководители са от кръга лица, които трябва да бъдат запознати с тези обстоятелства и факти! Въпреки, че никаква не е пречката, тъй като министърът на правосъдието, връзката между тези власти, е тук в залата, тя лично е получила решението на дисциплинария състав, тя го е резолирала да бъде внесено в съответното заседание на ВСС! /намесва се Вельо Велев - тя е слушала и дискусията!/ Петър

Стоянов - отделно където е присъствала на дискусията, ако е ръководила, в конкретния случай беше в залата. Така че, не знам - разгласяваме ли факти и обстоятелства! Да помислим по тази тема.

БОЖИДАР СУКНАРОВ: На мен ми се струва, че президентът на републиката, министър-председателят и председателят на Народното събрание са тези хора в страната, които имат достъп до всякаква информация, и до най-секретната, свързана с националната сигурност, отбраната, въоръжените сили, всички служби, към които те имат специални органи, които им поднасят тази информация ежедневно. Така че изпращането на решение на Висшия съдебен съвет, с което е наказан определен магистрат и още повече, че имаме едно изказване на президента, което нас малко ни смуги, смятам че няма абсолютно да сгрешим и няма да нарушим текста на чл.133, последната алинея, ако изпратим препис от тези две решения на тези три институции - лично до президента, министър-председателя и до председателя на Народното събрание. Това не е разгласяване. Разгласяване е това, което каза г-н Стоянов или г-н Стоилов, забравих, в печата, телевизии, електронните медии, Интернет-страницата и т.н.

БОЖИДАР СУКНАРОВ: Г-н Шопов, заповядайте.

ГЕОРГИ ШОПОВ: Уважаеми колеги, действително сме свидетели на един много неприятен случай, който влияе не само на Висшия съдебен съвет, а той влияе и на цялата съдебна система и на цялото общество. Много се говори, в крайна сметка, дори в днешните дебати ние показахме, че се съобразяваме с изискванията на закона.

От това, което тече в медиите, всички тези декларации, общо взето нещата са следните: Висшият съдебен съвет сбърка с

наказанието, има политически натиск, решението има отмъстителен характер. Всички изложихме всички тези съображения и смятам, че до момента Висшият съдебен съвет се държи по един достоен начин, защото в крайна сметка съдът е този, който ще прецени сбъркано ли е решението или е правилно решението. Ако има натиск, просто да посочат аргументи и факти в тази връзка. Тези неща трябва да са ясни на обществото. Няма да навлизам за отмъстителния характер. В петте години, които имаше нашият Висш съдебен съвет, ние действително бяхме подложени на много критики и част от тях бяха неоснователни. Ние сме възприемали тези критики и сме се коригирали някой път, когато са били основателни нещата, но всичко това са неща, които са казани от колегите.

Във връзка с въпроса, който се поставя. Да, така е, посочените лица имат право на всякаква информация, но аз мисля, че разгласяването на факти се извършва от нас. Ако те пожелаят да се запознаят с тези неща и специално с тези способности, тогава бихме ги дали. Моето становище, може би няма да се съгласите с мен, че дали ще го публикуваме във вестника, дали ще го изпратим някъде, всичко това е разгласяване. Ние имаме тотална забрана, категорична забрана, което е много разумно, между другото, защото никой не знае какъв ще бъде изходът от това дело и как ще го реши съдът. Тук не говоря само за това дело. Това е нашата практика, това е и смисълът на закона. Ние, ако изпратим тези неща, това е изпълнително деяние на разгласяване. Ние дали ще го изпратим до един вестник или дали ще го изпратим на президента, според мен няма никакво значение.

Г-н Колев и г-н Стоилов бяха много обстоятелствени и изложиха тезите си. Това, естествено, ще стане достояние. Надявам

се, че всички хора, от своята гледна точка, това ще се коментира. Който желае ще си направи тези неща. Но Висшият съдебен съвет, когато е казал, че това дело не е влязло в сила, категорично до влизане в сила заповедта или решението за налагане на дисциплинарно наказание, не могат да се разгласяват. Не могат.

ГЕОРГИ ГАТЕВ: Ако по време на дисциплинарното производство се установят факти, които сочат към извършване на престъпление, къде ще отидат тези материали още преди да е приключило производството? Кой сезираш тогава? Явно законодателят има предвид тези органи, които нямат достъп, които нямат право да имат тази информация. Това означава „разгласяване“ според мен.

БОЖИДАР СУКНАРОВ: Г-жа Маринова.

ПЕНКА МАРИНОВА: Уважаеми колеги, аз ще подкрепя становището на г-н Георги Шопов и считам че е недопустимо разширителното тълкуване на закона. Категорична е забраната на закона - до влизане в сила на постановения акт по дисциплинарното производство да не се разгласяват факти и обстоятелства, свързани с дисциплинарно наказаното лице.

Затова ще подкрепя становището на г-н Шопов.

БОЖИДАР СУКНАРОВ: Заповядайте, г-н Велев.

ВЕЛЪО ВЕЛЕВ: Уважаеми колеги, аз искам да кажа нещо не само в качеството си на член на Висшия съдебен съвет и прокурор, но най-вече като гражданин на тази държава. Ясно и категорично искам да заявя, че като цяло българските съдилища и българските съдии работят значително на по-високо ниво от общото ниво в Европейския съюз. Само един факт ще спомена, че при нас успеваемостта на обвинителните актове, тоест обвинителните актове, които завършват по дела с осъдителна присъда,

надвишават 95 - 96%. Средният за Европа е някъде 75 - 80%. Така че искам да благодаря на масата съдии в България, които съвестно, отговорно, законосъобразно изпълняват своите задължения.

Но, колеги, какво става през последните два-три месеца? Свидетели сме на една гротеска, свидетели сме на един фарс, свидетели сме на едно обстоятелство..., какво да Ви кажа - обърна се морално ценностната система по отношение на представите за правосъдие в Република България. Това ми напомня един известен роман, където цялата морално ценностна система също беше обърната в едни екстремни обстоятелства. Ако г-жа Мирослава Тодорова е примерът, който много журналисти и неправителствени организации сочат като един достоен, доблестен съдия, като един изключителен професионалист, колеги, ако всички съдии работят така, трябва да Ви кажа, че българският народ, българската общественост трябва да се събере около Съдебната палата на бул.Витоша №2 и да повтори събитията от 14 юли 1789г., и този храм на Темида трябва да бъде съборен заедно с хората, които работят в него. Това е истината. Просто аз не вярвам нито на очите си, нито на ушите си, че това е възможно. Множество журналисти, неправителствени организации, представители на държавни институции, които явно не са запознати с фактите и обстоятелствата по тези дисциплинарни дела, си позволяват да ги коментират и да обвиняват в нарушаване на закона един орган, който по конституция, по закон е независим и който съвестно и отговорно изпълнява своите задължения. Това поведение изключително ме възмущава. Не знам, в крайна сметка, какво решение ще вземем по отношение на това дали да изпратим тези материали на президента на републиката, на министър-председателя, но така или иначе, колеги, в едно отношение считам,

че сме длъжни, длъжни сме да изпратим всички материали на Главния прокурор на Република България, тъй като в събраните материали има категорични данни за осъществяване на престъпления против правосъдието на Република България от страна на съдия Мирослава Тодорова. Така че ще поддържам това становище. Благодаря Ви.

БОЖИДАР СУКНАРОВ: Заповядайте, г-н Колев.

ИВАН КОЛЕВ: Колеги, аз искам да допълня това, което казах, тъй като очаквах да се вземе отношение във връзка с така дълго прокламираната натовареност на съдия Мирослава Тодорова. От направената справка може да се види, че тя е един от най-малко натоварените съдии за седем години в Софийски градски съд. Тя има някъде около 1 200 дела, от които са само 119 първоинстанционни общ характер дела. За седем години 119 първоинстанционни общ характер дела! Не може да се говори за този човек, че е натоварен и непрекъснато по медиите, включително тук и гледаме тези, които пишат до нас, различни неправителствени организации, да говорят, че ние не сме предвидили тази натовареност на този човек, когато сме вземали предвид определяне на наказанието. Така че аз може би ще помоля, тъй като г-н Стоянов явно не е подготвен, говорим за дисциплинарна практика на Висшия съдебен съвет, където има критики тук именно във връзка с това дело ..., изведнъж ни критикуват за дисциплинарна практика в доклада на Европейската комисия заради това дело, че не била последователна. Напротив, нашата дисциплинарна практика е много последователна и вече излезе и първото дело на един съдия от Софийски градски съд Иван Коев, излезе на петчленен състав делото, човекът е наказан за много по-малко прегрешения и за много по-кратък период от време

просрочени дела. Винаги сме се съобразявали с периода на време, когато се просрочват делата. Няма такъв случай, аз съм казвал и преди това, няма такъв случай в България и не само в България, няма случай където пет години едно дело да не са написани по него мотивите. То не е само едно. Тук става дума за четири, пет дела. Няма случай, където ти да не търсиш дисциплинарна отговорност, да не говоря за наказателна, на магистрат, който е допуснал да изтече давността, благодарение на собствената си неорганизирана работа, като приемем, че се касае за неорганизирана работа, дано това да се окаже впоследствие, а не както възникват много по-сложни въпроси - кои са причините тя да забави тези дела. И затова Ви казвам, че нейната натовареност две години е била /2006г. и 2007г./, през тези две години, първата е решила 14 дела, втората 2 дела и е била преподавател в НИП. Винаги можем да направим справка да видите колко време тя е оползотворила в Националния институт на правосъдието. Да видите колко свободно време е имала. И този човек да не си напише точно тези дела, а да пише други дела. Всичко това навежда на едни съвсем други заключения. Заради това аз, тъй като предложих да ги изпратим тези материали, което много ми се иска, но след като има различни мнения ще оттегля това си предложение поне до следващото заседание, за да направим някакви допълнителни справки и да не сгрешим. Но тези две решения, те задължително трябва да се изпратят на главния прокурор. Ние говорим тук да се провери цялостната дейност на съдия Мирослава Тодорова, за да се види кое е довело до ненаписването точно на тези дела, а не на някои други. Заради това смятам, че там пък няма как да не ги изпратим.

Благодаря.

БОЖИДАР СУКНАРОВ: Да се обединим, ако ми позволите, около едно най-разумно, според мен, решение - да не прибързваме с изпращането на дисциплинарните производства. И тримата големи, за които говорим - председателят на НС, и премиерът, и президентът, няма начин да не се информират и да не проявят интерес към това наше заседание. Освен това тук ми подхвърлиха една много добра идея - на тях ние можем да изпратим стенограмата от протокола на днешното заседание на Съвета. /намесва се П.Стоянов: Ведно с материалите. Това предлага Иван Колев./ Б. Сукнаров: Това ще бъде най-правилното.

ВЕЛЪО ВЕЛЕВ: И официално на главния прокурор.

БОЖИДАР СУКНАРОВ: На главния прокурор ние можем да изпратим дисциплинарните производства, тъй като той е член на Висшия съдебен съвет по право. За това няма спор. И предлагам да не качваме в Интернет-страницата на Съвета информацията, която днес ни поднесе г-н Стоилов. Тя стана достатъчно достояние на журналистите, представители на различни медии. Говоря да не публикуваме информацията, която е получена от председателя на Софийски градски съд. Тя ще влезе в протокола. Всичко, което днес тук се разисква и се изказа като становище ще стане достояние на обществото.

ПЛАМЕН СТОИЛОВ: Точка първа - извлечение от протокола от заседанието на Висшия съдебен съвет в тази му част, ведно с цитираните материали, да се изпратят на главния прокурор по компетентност.

Второ - горепосочените материали да бъдат качени на Интернет-страницата на Висшия съдебен съвет. Същите материали да се изпратят на медиите.

Аз предлагам. Кажете и Вие, за да формулираме едно решение и да гласуваме.

БОЖИДАР СУКНАРОВ: Г-н Колев.

ИВАН КОЛЕВ: Колеги, аз искам да допълня към последната точка - да се изпратят на тези три институции - народно събрание, министър председател, президент, за да знаят какво е станало, а не после да се наложи да говорят без да имат информация.

БОЖИДАР СУКНАРОВ: Стенограмата от протокола да се изпрати.

ИВАН КОЛЕВ: Заедно с материалите.

БОЖИДАР СУКНАРОВ: Така формулираното от г-н Стоилов и допълнено от г-н Колев решение, подлагам на гласуване.

ПЕТЪР СТОЯНОВ: Момент, колеги. Иван Колев предложи в материалите за главния прокурор да се изпратят и двете решения по дисциплинарните дела. /**намесва се В.Велев:** Всички материали/ П. Стоянов: Плюс тези материали, които Пламен Стоилов докладва днес.

ВЕЛЪО ВЕЛЕВ: Целите дисциплинарни дела, колеги, не решенията.

БОЖИДАР СУКНАРОВ: Обобщавам - материалите по дисциплинарните производства и стенограмата, тъй като той не присъства, да се изпратят на главния прокурор. А стенограмата от днешното заседание на Съвета на трите институции - народно събрание, премиер, президент.

Който е съгласен с така предложеното решение, моля да гласува. Има ли против? Няма против. Въздържали се? Няма въздържали се. Приема се.

/След проведеното явно гласуване/

41. ОТНОСНО: Информация за постъпило писмо №00 004/ 23.07.2012г. от Софийски градски съд

ВИСШИЯТ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

41.1. Стенограмата по т.41, Раздел „Допълнителни точки" от Протокол №32/26.07.2012г., Решенията по дисциплинарните производства срещу съдия Мирослава Тодорова, Писмо №00 004/ 23.07.2012г. от Софийски градски съд, ведно с приложенията, **ДА СЕ ИЗПРАТЯТ ПО КОМПЕТЕНТНОСТ** на Главния прокурор на Република България.

41.2. Стенограмата по т.41, Раздел „Допълнителни точки" от Протокол №32/26.07.2012г. да се изпрати на Президента на Република България, на Министър-председателя на Република България и на Председателя на Народното събрание на Република България.

41.3. Стенограмата по т.41, Раздел „Допълнителни точки" от Протокол №32/26.07.2012г. да се изпрати на медиите и да се публикува на Интернет-страницата на ВСС.

БОЖИДАР СУКНАРОВ: Поради изчерпване на дневния ред, закривам заседанието на Висшия съдебен съвет.

/Закриване на заседанието – 11, 40 ч/

/Изготвяне на стенограмата по т. 41 на: 26 юли 2012 г. – 14, 15 ч/

Стенографи:

Зоя Костова

Невенка Шопска

Таня Младенова

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

Божидар Сукнаров